రెండవ అధ్యాయంలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే ఉన్నదేదో ఉంది, లేనిదేదో లేదు, ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు, ఉన్నదిపోదు లేనిది రాదు అని చెపుతూ మనం అనుమానం మనుషులం అని ఆయనకు తెలుసుకాబట్టి చివరలో ఏమన్నాడు అంటే మీరు నమ్మిన, నమ్మకపోయినా ఇది నిశ్చయం అన్నాడు. నువ్వు అసలు లేవు. లేనిదానిని ఉంది అనుకొంటున్నావు. ఇప్పడు నువ్వు నేను, నేను అంటున్నావు కదా. ఆ నేను నిజంగా లేదు. కాని ఉంది అనుకొంటున్నావు కదా. లేనిదానిని ఉంది అనుకొంటున్నావు కాబట్టి ఆ నేనుకే ఈ బోధ. ఆ నేను లేదని నీకు తెలుస్తుంది అనుకో అప్పడు ఉన్నది ఒక్కటే. అన్నం తినాలి అంటే ఆకలి ఉండాలి. ఆకలి లేకుండా అన్నం ఎలా తింటారు. మీకు దాహంగా ఉంటే మంచినీళ్ళు కావాలి అంటారు. దాహం లేకపోతే మంచినీళ్ళు వద్దు అంటారు. అలాగే జిజ్ఞాస ఉన్నవాడికి జ్ఞానం కావాలి కాని జిజ్ఞాస లేనివాడికి జ్ఞానం గురించి చెప్పినా వాడు వినడు. జ్ఞానం సంపాదించాలనే అపేక్ష ఉంటే మీకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. ఈ మధ్యన ఒక మిత్రుడు నా దగ్గర మీ భగవాన్ టీచింగ్ కంప్లీట్ టీచింగ్ కాదు అన్నారు. నేను ఆయనతో వాదనలోకి దిగలేదు. రమణభగవాన్ టీచింగ్ జ్ఞానయోగం పట్ల ఇష్టం ఉన్నవారికే నచ్చుతుంది కాని జ్ఞానమార్గంలో లేనివారికి అయన టీచింగ్ నచ్చదు.

మనం చేసే పనిని ఓర్పుగా, నేర్పుగా చేయాలి, చేసే పనియందు మనస్సు పెట్టి చేయాలి, పెర్ఫెక్టుగా చెయ్యాలి, అక్కడ కంప్లీట్‌నెస్ ఉండాలి, అది కూడా యోగం. ఫలకాంక్ష పట్ల ఆసక్తి లేకుండా చేయటం కూడా యోగం. ఫలకాంక్ష పట్ల ఆసక్తి లేకపోయినా ఫలం వస్తుంది, అది మీకు తెలియకపోవటం వలన దానిపట్ల కాంక్ష పెట్టుకొంటున్నారు. ఆ పని చేసేటప్పడు పుణ్యపాపములు మీకు తగులుకోకుండా చెయ్యాలి. అంటే ఆ పని చేయటం వలన మీకు పుణ్యం అంటుకోకూడదు, పాపం అంటుకోకూడదు, రెండూ అంటుకోకుండా చెయ్యాలి. ఇదంతా కలిపితే కర్మని యోగంగా చెయ్యటం. కర్మను యోగంగా చెయ్యటంవలన ఆ కర్మ నిన్ను బంధించదు, వాసనాక్షయం అవుతుంది, అంటే కొత్త వాసనలు రావు, పాత వాసనలు పోతాయి. మీకు డబ్బు ఉంది, బంగారం ఉంది, అన్నీ ఉన్నాయి, కాని మనస్సులో శాంతిలేదు అనుకోండి వీటివలన ప్రయోజనం ఏముంది. మీకు ఎన్ని ఉన్నా శాంతి లేని వాడికి సుఖం లేదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 13-06-2012, గుండుగొలను)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మౌనం అంటే నోరుమూసుకొని కూర్చోవటంకాదు, ఎక్కడయితే మనస్సు నిశ్శేషంగా అణిగిపోయిందో అక్కడనుండి మౌనం వస్తుంది, అది ఆత్మకు సంబంధించినది. మౌనం చాలా శక్తివంతమైనది, అది మీకు ఉపదేశం చేస్తుంది. అది సైలెంట్‌గా పనిచేస్తుంది.

మీరు ఆత్మజ్ఞానం పొందితే మీద్వారా లోకానికి జరిగే మేలు, లోకానికి జరిగే మంచి ప్రపంచంలో ఎవరి వలన జరగదు. మీరు ఏదిగా ఉన్నారో ఆస్థానాన్ని జ్ఞాని పొందుతాడు కాబట్టి ఆయనద్వారా శాంతి, ఆనందం ప్రవహిస్తాయి. ఐశ్వర్యం అంటే జ్ఞానమే ఐశ్వర్యం, జ్ఞానానికి మించిన సంపదలేదు. భగవంతుడు సకల ఐశ్వర్యవంతుడు. మీరు అందరూ రూపరహితులే, నామరహితులే అయినా మీరు ఏదో రూపంతోటి, ఏదో నామంతోటి తాదాప్యం పొందుతున్నారు. ఈరూపబుద్ధి, నామబుద్ధి పోవటానికి అవతారపురుషులలో ఏదో రూపాన్ని, లేదా నామాన్ని తీసుకొని ఆరూపాన్ని ధ్యానం చేస్తూ, ఆనామాన్ని స్మరిస్తూ ఉంటే మన రూపబుద్ధిలోనుండి, నామబుద్ధిలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తాము. భగవంతుడి యొక్క కళ్యాణ గుణాలను తలపెట్టుకొంటూ ఉంటే చెడ్డ గుణాలు మన దగ్గరకు రావు. భగవంతుడు చేసిన కర్మలను జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే ఇంక మనం చెడు కర్మలను చెయ్యం. అందుకే మన పెద్దలు దేవాలయాలను ఏర్పాటు చేసారు, అయితే మనం వాటిని ఉపయోగించుకోవాలి. అలాగే మన శరీరాలను కూడా ఉపయోగించుకోవాలి. కామాగ్నిలోనుండి ఈ శరీరాలు పుట్టాయి, చివరకు చితాగ్నిలో కాలిబూడిద అయిపోతాయి. ఈ లోపుగా ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి శరీరయాత్ర సాగుతూ ఉంటుంది. ప్రారబ్ధం లేకుండా అసలు శరీరంరాదు. కామాగ్నిలోనుండి వచ్చిన ఈ శరీరం చితాగ్నిలో కాలిబూడిద అవ్వకముందే ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నీ జ్ఞానాగ్నిని పంపించి నాలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని కాల్చిబూడిద చెయ్యి అంటే నాలో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించి నీ స్వరూపాన్ని నాకు ప్రసాదించు.

పొగడ్తలను, విమర్శలను భక్తులు పట్టించుకోకూడదు. ఇవి అన్నీ ప్రకృతిగుణాలు. మనం సాధన చేసి ఈ ప్రకృతిగుణాలను దాటాలి. దేహాన్ని, మనస్సును మనం మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. మనకు కాలం విలువ తెలియటంలేదు అందుచేత కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. భగవంతుడు కాలరూపంలో ఉన్నాడు. మనం కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొంటే భగవంతుడిని గౌరవించినట్లు అవుతుంది. పూర్వం పండితులను తీసుకొనివచ్చి దేవాలయాలలో పురాణాలు చెప్పించేవారు. అవి వినటంవలన కొంతమంది బాగుపడతారు అని అలా చేసేవారు. శ్రవణం చేయాలి, శ్రవణం చేయకపోతే మనకు ఎలా తెలుస్తుంది. తంజావూరు మహారాజుగారు ఎప్పడయినా అవకాశం ఉన్నప్పడు త్యాగరాజుగారి తండ్రిని పిలిపించి రామాయణం చెప్పించుకొనేవారు. రాజుగారికి రామాయణం చెప్పటానికి వెళుతున్నాను నువ్వు కూడా వస్తావా అని కొడుకుని అడిగేవాడు. నేను కూడా వస్తాను అని త్యాగరాజు, తండ్రిగారితో వెళ్ళిరాజుగారికి రామాయణం చెప్పేటప్పడు ఈయన కూడా వినేవాడు. రాముడికి యిన్ని మంచిగుణాలు ఉన్నాయి, మనం కూడా ఈ గుణాలను సంపాదించుకోవాలి అనుకొనేవాడు. రాముడి యొక్క కళ్యాణగుణాలను శ్రవణం చేశాడు, మననం చేశాడు. ఆయనకు జ్ఞానసంపద ఎప్పడయితే కలిగిందో, భౌతికసంపద మీద పూర్తిగా ఆకర్షణ

పోయింది. త్యాగరాజు గురించి రమణభగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఆయన పాటలు పాడి పొందలేదు, పొందవలసిన ఆత్మజ్ఞానం పొందే ఆయన పాటలు పాడారు అని చెప్పారు.

భవిష్యత్‌లో ఏది మనకు ఉపయోగపడుతుంది, ఏది మనకు ఉపయోగపడదు, ఏది మనకు మంచి చేస్తుంది, ఏది మనకు చెడ్డచేస్తుంది, అనే పరిశీలన, ముందు చూపు మనకు ఉండాలి. అంతేగాని యిప్పుడు తాత్కాలికంగా పొందేది చూసుకోకూడదు. ఈరోజు బాగానే గడిచిపోయింది అనుకోవద్దు, గమ్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. మీరు సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీసు చేయండి. దానివలన తమోగుణంలో నుండి రజోగుణంలోనుండి బయటకు వచ్చేస్తారు. సత్వగుణం కూడా గుణమే అయితే అది నువ్వు మోక్షాన్ని పొందే మార్గాన్ని చూపించి ప్రక్కకు తప్పకొంటుంది. మనం మంచిపనులు చేయాలి, అందరిచేత గౌరవింపబడాలి అని కొంతమంది మంచిపనులు చేస్తూ ఉంటారు. అంటే వారు సత్వగుణాన్ని దాటలేదు. మనం ఈమూడు గుణాలు దాటిన తరువాత మీ శరీరం కొంతకాలం ఉన్నా దీనిని భాగవతంలో ఏమని చెప్పాడు అంటే బాగా సారా తాగిన వాడికి ఆమత్తులో వాడి శరీరం మీద బట్ట ఉందో లేదో వాడికి తెలియదు అలాగే ఈ మూడుగుణాలు దాటినవాడికి, జీవన్ముక్తుడు అయిన వాడికి శరీరం ఉందో లేదో వాడికి తెలియదు. ఆ శరీరానికి ప్రారబ్దం ఉంది కాబట్టి ప్రారబ్దం ఉన్నంతకాలం ఆ శరీరం ఉండి తరువాత చనిపోతుంది అంతేగాని వాడికి శరీరం గొడవ ఉండదు. ఎవడైతే ఈ మూడు గుణాలను దాటాడో వాడు నా స్వరూపాన్ని పొందుతాడు అని పరమాత్మ చెప్పాడు అంటే అక్కడ ఆయన శరీరం అనికాదు, ఆయన స్వరూపం అయిన బ్రహ్మంను పొందుతాడు. శాస్త్రం ఏమని చెపుతోంది అంటే ఈ శరీరాలు తల్లితండ్రుల కామాగ్నిలోనుండి పుట్టినా ఈ శరీరాలను పాడుచేసుకోవద్దు, ఈ శరీరాలను మూడు గుణాలను దాటటానికి ఉపయోగించుకోండి, తరువాత మీ శరీరాలు చితాగ్నికి ఆహుతి అయిపోయినా ఫరవాలేదు ఎందుచేతనంటే ఈ లోపుగా మీరు ప్రకృతిని దాటేసారు కాబట్టి ఇంక మీకు శరీరాలతో పనిలేదు, అదే కడసారి జన్మ, ఇదీ రహస్యం. కామాగ్నిలో నుండి వచ్చిన ఈ శరీరాన్ని చివరి శరీరంగా ఉపయోగించుకోమని శాస్త్రం చెపుతోంది. కామక్రోధాలు, లోభిత్వం, మదం ఇవి ఏమీ లేనివాడికి శరీరంతో పని ఏముంది, మహాజ్ఞాని శరీరాన్ని ఏమిచేసుకొంటాడు. మాకు శరీరాలు ఆగిపోవాలి అని అనుకొంటే శరీరాలు రావటం ఆగిపోవు, వాటి అవసరం మనకు లేనప్పుడు ఇంక మనకు శరీరాలు రావు. భగవంతుడు మీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. మన మాటలకు ఆయన మోసపోడు. మనలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో చూస్తూ ఉంటాడు. మనలో ఉన్న గుణాలను మనం తొలగించుకోలేము. జ్ఞానాగ్ని వచ్చి అందులో ఆ గుణాలు కాలిబూడిద అవ్వాలి కాని వాటిని బయటకు గెంటటానికి మనకు ఉన్న శక్తి సరిపోదు.

జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, సుషుప్తి అవస్థ ఈ మూడు అవస్థలు బుద్ధికి సంబంధించినవి, ఆత్మకు సంబంధించినవి కాదు. మూడు గుణాలు కూడా బుద్ధికి సంబంధించినవి, ఆత్మకు వీటితో ఏమీ సంబంధం లేదు. ఈమూడు అవస్థలలోనుండి, మూడు గుణాలలోనుండి మనం బయటకు రావాలి. దీనికి పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే కేవలం మీరు చేసే సాధనలవలన, మీతెలివితేటలవలన, మీ గుణాలవలన వీటిలోనుండి మీరు బయటకు రాలేరు. నా పాదాలుయందు భక్తి కలిగి ఉండండి. ఆభక్తి మాత్రమే, ఆప్రేమ మాత్రమే వీటిలో నుండి మిమ్మల్ని దాటిస్తుంది కాని వేరే మార్గాంతరంలేదు. మీకు భగవంతుడి మీద అకారణభక్తి కలగాలి. మీకు ఏదైనా కోరిక ఉండి ఈశ్వరుడిని ప్రార్థిస్తే అందులో పొరపాటులేదు కాని దానివలన మీరు గుణాలను దాటిపోలేరు, మీభక్తి ఆకోరికకే పరిమితం అవుతుంది. మీరు భగవంతుడి పట్ల అకారణభక్తి కలిగిఉంటే ఈమూడు అవస్థలను, మూడు గుణాలను దాటి అమృతత్వంను పొందుతారు. మేఘాలు అన్నీ గాలిస్వాధీనంలో ఉన్నాయి, గాలి ఎటుగెంటేస్తే మేఘం అటు వెళ్ళిపోతుంది. అలాగే ఈ ప్రాణాలన్నీ కాలం స్వాదీనంలో ఉన్నాయి. ఆటైము వచ్చినప్పడు మన శరీరం కూడా వెళ్ళిపోతుంది, దానిని మనం ఆపుచేయలేము. మనకు చావురాదు అని ఎవరూ అనుకోవద్దు. శరీరం చనిపోయినప్పడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటాము. నేను చనిపోతున్నాను అనుకొనే వాళ్ళంతా తిరిగి పుడతారు. అంటే మరల శరీరం వస్తుంది. శరీరం పోతోంది కాని నేను పోవటంలేదు, నేను ఉన్నాను అనే అనుభవం మనకు రావాలి, అదే అమృతత్వం. మీకు ఎంతో కొంతభక్తి ఉంది కాని ఆభక్తి కోరికలకే పరిమితం, మీకు ఎంతో కొంత ప్రేమ ఉంది, కాని ఆప్రేమ మీ కుటుంబానికే పరిమితం. మహాత్ముల యొక్క ప్రేమ అది ఒక ప్రాంతానికి, ఒక దేశానికి పరిమితంకాదు, అది యూనివర్సలే లవ్.

మూడురకాల విద్యలు ఇందులో 1.పొట్ట పోషించుకోవటానికి మనం ఏదో ఒకటి చేయాలి కదా. వ్యవసాయం చేయటం, ఉద్యోగం చేయటం ఇలా ఏదో ఒకటి చేయాలి. అదో రకమైన విద్య. దీనివలన పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది. 2.మనం సమాజంతో ఎలా నడుచుకోవాలి అనేది అంటే ఇది ప్రవర్తనకు సంబంధించినది విద్య. మనిషి అయ్యాక సమాజంతో సంబంధం లేకుండా మనం బతకలేము. ఏమనుషులతో ఎలా ప్రవర్తించాలి, మనం ఏగుణాలకు దూరంగా ఉండాలి, ఎవరితో సహవాసం చెయ్యాలి అనేది నేర్చుకోవాలి. శరీరం ఉన్నంతసేపు సమాజంతో ఎంతో కొంత సంబంధం తప్పదు. మనం పొట్టకోసం చదివే చదువులకు, ప్రవర్తనకు ఏమీ సంబంధం లేదు. కొంతమంది లోపల కోపం ఉన్నా కామ్‌గా, క్వయిట్‌గా మాట్లాడతారు అంటే వారు తెలివైనవారు. మనకు ఎవరి మీద అయినా కోపం ఉన్నా మామూలుగా వారు కలిస్తే మాట్లాడాలి అంతేగాని ముఖం ప్రక్కకు పెట్టుకోకూడదు. మీరు లోపల కోపంతో కాలిపోతున్నా మాట్లాడేటప్పడు సత్వగుణంతో

మాట్లాడాలి, అప్పుడు లోపల ఉన్న కోపాగ్ని నెమ్మదిగా చల్లారిపోతుంది. మనం నోరు తెరిస్తే తింగర మాటలు వచ్చేస్తాయి, చెడ్డమాటలు వచ్చేస్తాయి అనుకొన్నప్పుడు మనం మౌనంగా ఉండటం మంచిది. మౌనంగా ఉండటం వలన కూడా కొన్ని సమస్యలు పరిష్కారం అయిపోతాయి. 3.ఆత్మవిద్య అంటే మనం ఆత్మానుభవం పొందాలి. అది ఫైనల్.

మీరు రామరామ అంటున్నారు, కృష్ణా వాసుదేవా మాధవా అంటున్నారు. మీరు ఆనామం జపించేటప్పుడు యాంత్రికంగా చేస్తున్నారా లేక ప్రేమపూరితంగా చేస్తున్నారా అని మీరు యింటికి వెళ్ళి పరిశీలన చేసుకోండి. మీమనవడిని పిలిచేటప్పుడు ఏరాబుజ్జీ అంటారు. ఆబుజ్జీ అన్నప్పుడు ఉన్నంత ప్రేమ, దైవనామం చేసేటప్పుడు మీకు ఉందా అనేది భగవంతుడు చూస్తాడు. రాముడే దేవుడు, కృష్ణుడే దేవుడు, వాడు గుడిలోనే ఉంటాడు, మన ఇంటి దగ్గరలేడు అని అనుకోవద్దు. ఆయన అంతర్యామి, ఆయన మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. మీకు మంచితలంపు వచ్చినా చెడుతలంపు వచ్చినా అంతర్యామికి తెలియకుండా ఎలా ఉంటుంది. భగవంతుడు ఎక్కడో కాశీలో ఉన్నాడు, రామేశ్వరంలో ఉన్నాడు అనే గొడవలో పడిపోయాము. కాని ఆయన మన హృదయంలోనే అంతర్యామిగా ఉన్నాడు.

మీరు ఎక్కడా ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు. ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వచ్చేది ఏదో వస్తుంది. వచ్చేదానిని మీరు ఆపుచేయలేరు, రానిది ప్రయత్నం చేసినా రాదు. ఈరాగాలు, ద్వేషాలు, అసూయలు ఇవి అన్నీ మనస్సులో వచ్చే వికారాలు. నువ్వు బయట ఏదో సాధించేయాలి అనుకొంటున్నావు. నువ్వు ముందు సాధన చేసి ఈ వికారాల నుండి బయటకురా, ఇవన్నీ మీకు తెలుస్తున్నాయి కదా. ముందు ఈ వికారాల నుండి బయటపడు, అదే నువ్వు చేయవలసిన ముఖ్యమైన సాధన. ఇక్కడ సీక్రెట్ ఏమిటి అంటే ఈ వికారాల నుండి బయటపడటానికి నీ తెలివితేటలు సరిపోవు. నీకు డబ్బు ఉండవచ్చు, తెలివి ఉండవచ్చు, గౌరవాలు ఉండవచ్చు, వీటివలన నీవు ఈ వికారాల నుండి బయటకు రాలేవు. ఈశ్వరుని పాదాలయందు భక్తిలేకుండా ఆయన పట్ల విశ్వాసం లేకుండా వీటిలో నుండి నువ్వు విడుదలపొందలేవు. డబ్బు సంపాదించటం, విద్య సంపాదించటం కష్టమే కాని ఈ వికారాల నుండి బయటకు రావటం అంత కంటే కష్టం, నాపట్ల భక్తి లేకుండా అది నీకు సాధ్యం కాదు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు.

మిమ్మల్ని బంధించేది విషయచింతనే. విషయాలను చింతిస్తూ ఉంటే వాటి మీద ఆసక్తి కలుగుతుంది. నువ్వు ఏదైతే చింతిస్తున్నావో అదే అవుతావు. అందుచేత నీకు లోపల ఎటువంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయో చూసుకో. రామకృష్ణుడు మహేంద్రనాథ్‌గుప్తాతో ఏమని చెప్పాడు అంటే ఏమండీ హెడ్‌మాష్టారు మీలో ఈ లోపాలు ఉన్నాయి, వాటిలో నుండి బయటకు రాకుండా మీకు జ్ఞానం వచ్చే అవకాశం లేదు. అందుచేత మీరు ప్రయత్నం మొదలు పెట్టండి, నేను లాగేస్తాను అని చెప్పాడు. రామకృష్ణుడు ఉండగా ఆయన వాటిలో

నుండి బయటకు రాలేకపోయాడు. కాని గురువుగారు చెప్పిన మాటలు గుర్తు ఉండి, బాగా సాధన చేసి వాటిలో నుండి బయటకు వచ్చేసాడు. కోరికలలో నుండి బయటకు వచ్చాము కాని ఇంకా ఆసక్తిపోవటం లేదు అనుకున్నాడు. దీనికి పరమాత్మ ఏమని చెపుతున్నాడు అంటే నీలో అంతర్యామిగా ఉన్న నన్ను దర్శించే వరకూ నీకు ఆసక్తిపోదు అంటున్నాడు. ఈ దేహం మీది అని మీకు ఎవరైనా చెప్పాలా? మీకే తెలుస్తోంది కదా. అలాగే పరమాత్మ తోటి తాదాత్మ్యం అంత డైరెక్టుగా నీకు వస్తే అప్పుడు ఆసక్తిపోతుంది కాని అంతవరకు పోయే అవకాశం లేదు. ఆసక్తి కూడా నశిస్తేనే కాని వాడు జీవన్ముక్తుడు అవ్వడు.

నీ మనస్సును, ఇంద్రియాలను సాధ్యమైనంతవరకు అదుపులో పెట్టుకో. నువ్వు చెప్పినట్లు నీ మనస్సు వినాలి కాని నీ మనస్సు చెప్పినట్లు నువ్వు వినకూడదు. మీరు బాగు పడినా మీ మనస్సే కారణం, మీరు పాడైపోయినా మీ మనస్సే కారణం, అది ఆ పనీ చేస్తుంది, ఈ పనీ చేస్తుంది. అందుచేత నువ్వు నీ మనస్సును స్వాధీనం చేసుకొని, దానిని స్నేహితుడిగా చేసుకొని నువ్వు బాగుపడటానికి నీ మనస్సును ఉపయోగించుకొంటూ ఉంటే అప్పుడు నా సహాయ సహకారములు నీకు అందుతాయి అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఈ శరీరాలు అన్నీ కామాగ్నిలో నుండి పుడుతున్నాయి, వీటినిచూసి మనం మురిసిపోతున్నాము. అంత మురిసిపోయేది ఈ శరీరంలో ఏముంది? ఈ శరీరాలను, ఇంద్రియాలను, మనస్సును నువ్వు బాగుపడటానికి ఉపయోగించుకో. కళ్ళతోటి మంచి దృశ్యాలు చూడవచ్చు, చెడ్డ దృశ్యాలు చూడవచ్చు. మంచి దృశ్యాలను చూడటం వలన మీరు బాగుపడతారు, చెడ్డ దృశ్యాలను చూస్తే మీకు వికారాలు వస్తాయి. అలాగే చెవులతో మంచిమాటలు వినవచ్చు, చెడు మాటలు వినవచ్చు. మంచిమాటలు వినటంవలన మనం బాగుపడతాము, చెడ్డమాటలు వినటం వలన మనలో వికారాలు వస్తాయి. నోటిని పాడుచేసుకోవద్దు అంటే నోటితో అపసవ్యం మాటలు మాట్లాడవద్దు. ఈ శరీరాలు, ఇంద్రియాలు అన్నీ కామాగ్నిలో పుట్టినా వాటని నువ్వు మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకొని ఈ శరీరం చితాగ్నిలో కాలిపోకముందే నువ్వు జ్ఞానాగ్నిని ఆశ్రయించి జ్ఞానంలో ఐక్యం అవ్వాలి. దేవాలయాలలో అర్చకులు కూడా శ్రద్ధగా చెయ్యాలి. విగ్రహాలకు పూజలు చేసేటప్పుడు అది రాయి అనుకొని చెయ్యకూడదు, భగవంతుడే ఆ రూపంలో ఉన్నాడు అనే భావనతో చెయ్యాలి. మీ ఫొటోను ఎవరైనా అగౌరవపరిస్తే మీకు ఎంత బాధ కలుగుతుందో, లోపల ఉన్న విగ్రహాన్ని రాయి అనుకోవటం వలన భగవంతుడికి కూడా అంతే బాధ కలుగుతుంది. భగవంతుడిని నొప్పించే పనులు చేయకండి. దేవాలయానికి వెళ్ళి పూజలు చేసేటప్పుడు ఆ విగ్రహాన్ని భగవంతుడే అనుకొని అర్చన చేయండి. ఈ రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకోండి, ఆ నామాన్ని స్మరించుకోండి. దేవాలయాలు అన్నీ మనకు ఉపాసనాకేంద్రాలు. మన భక్తి అభివృద్ధి అవ్వటానికి, భగవంతుడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం పెరగటానికి దేవాలయాలను మనం ఉపయోగించుకోవాలి.

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ

ప్రతి సంవత్సరం ఆషాఢ పూర్ణిమను గురుపూర్ణిమగా, వ్యాసపూర్ణిమగా జరుపుకోవడం అనాదిగా వస్తున్న సాంప్రదాయం. గురువు త్రిమూర్తి స్వరూపుడు. ఆత్మ విద్యను బోధించే సద్గురువే మనిషికి నిజమైన బంధువు. అజ్ఞానమనే చీకటిని పోగొట్టి, సుజ్ఞానమనే వెలుతురును ప్రసాదించే అనుగ్రహస్వరూపమే గురువు. ఈ భూమిపై అవతరించిన గురుమూర్తులలో భగవాన్ వ్యాసమహర్షి ఒకరు. అట్టి వ్యాసమహర్షి పుట్టినరోజును గురుపూర్ణిమగా జరుపుకొంటున్నాం. బ్రహ్మముగా జీవించి, బ్రహ్మముగా బోధించి, జీవకోటిని స్వరూప ఎరుకలోకి మేల్కొలిపిన సద్గురువు వ్యాసమహర్షి, అందుకే 'వ్యాసాయ విష్ణు రూపాయ' అంటారు. ప్రతి జీవిని అంతర్యామిగా ఉన్న స్వరూప చైతన్యం లోకి మేల్కొలిపి, అవిద్యా రూపమైన జనన, మరణ సంసారం నుండి విముక్తులను చేయడమే గురువు చేసే పని. అట్టి గురువుల ద్వారా ముముక్షువులెందరో తరించారు. గురుబోధ కేవలం పుస్తకాలకో, సిద్ధాంతాలకో పరిమితమైనదికాదు, జీవితాన్ని సమగ్రంగా దర్శింపజేస్తుంది. సద్గురు బోధను ఆచరణలో పెట్టి, నిత్యజీవితానికి అన్వయించుకొని తరించాలి. కారణజన్ములైన అట్టి మహాత్ములు దేహధారులై గురురూపంగా ఈ భూమిపై అవతరించి, భిన్నత్వంలోని ఏకత్వాన్ని దర్శించి, తామే వెలుగై, లోకానికి వెలుగును ప్రసరిస్తూనే ఉన్నారు. అట్టి గురుపరంపరకు మనమెంతో ఋణపడి ఉంటాం.

(ది॥ 03-07-2012 గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా......)

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి

అమలాపురం

అహంకారానికి దైన్యం జీవనాధారం - దాన్ని మెడపెట్టి గెంటాలి

జీవన సంగ్రామంలో ఆనందపూరితమైనవి, దైన్యపూరితమైన క్షణాలు ఉంటాయి. అవి వాటంతట అవి వస్తాయి పోతాయి. మనం దైన్యాన్ని నిరోధించలేము. వాటి దృఢత్వం వాటికి ఉంటుంది. తీవ్రమైన నిరుత్సాహస్థితే అతి ప్రమాదకరమైన రుగ్మత. మన శరీర వ్యవస్థను కుళ్లిపోయేటట్లు చేస్తుంది. గత క్లేశాలతో మనలను మనం చంపుకొంటాము. మనకు సత్యం అర్థమైతే ఈ క్షణంలోనే స్వేచ్ఛను అనుభవిస్తాము. కాని మన మీద మనం జాలిపడిపోయే అలవాట్లలో పడి కూరుకొనిపోతాము. మనం దైన్యాన్ని చేతులతో కప్పుకొని కూర్చున్నాము. దానితో ఖైదీగా ఉండిపోతాము. అహంకారినికి దైన్యం కొండంత కావాలి. సూఫీలు లేచినా, కూర్చున్నా 'అల్లాహ్' అని మనవాళ్ళు 'హరి' అని గురునామాన్ని ఉచ్ఛరిస్తారు. అది పోనుపోను మనకు మన చేష్టలకు మధ్యన ఆ నామం నిలుస్తుంది. నేను కేవలం పరికరాన్ని అనుకోవటం వల్ల దైన్యం నశించిపోతుంది. మనం అభ్యాసి అయితే లోపల పొరల్లోకి చేరుకుంటాము. అప్పుడు దైన్యాన్ని అడ్డుకొంటాము. ఈ ప్రయత్నంలో చిన్నపాటి సోమరితనం మహాయత్నాల లాభాలను జారవిడుకుకొంటాము. "ఆత్మజ్ఞానం ప్రాప్తించిన క్షణంలోనే దైన్యం మాయమౌతుంది" అంటారు పెద్దలు. మనకు కలిగిన దూషణలగాయాలు, అవమానాలు ఇతరులతో నొక్కి వక్కాణిస్తాము. అది ఎంత పాతదైనా అలంకరించబడి కొత్తగా కనిపిస్తుంది. మనం గులాబీని చూడము దాని ముళ్ళను చూస్తాము. దైన్యంలో ఉన్న వ్యక్తిని ప్రజలు జాలిపడతారు. ప్రేమిస్తారు ఎవ్వరూ హాని చెయ్యరు. ఈ దైన్యానికి పూర్వం మన కర్మయే కారణమని అంగీకరించటానికి సిద్ధంగా లేకపోవటంవల్ల బలహీనత మొదలౌతుంది. దానితో పగ-ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలనే బుద్ధిలో ఆక్రోశిస్తాము. ఇనప గొలుసులతో బంధింపబడి ఉంటే గొడ్డలితో నరుక్కుని బయట పడగలం గాని, దైన్యం నుంచి మనం బయట పడలేము. ఆ గాయాలపుండును నిరంతరం కెలుకుతూ ఆపుండును జీవతాంతం మానకుండా చేసుకోగలము. అది అవగాహనా లోపం. మన నిజస్థితి మన ఎరుకలో ఉంటే మన దగ్గర ఏ లోటు లేదని అది అకస్మాత్తుగా ధైర్యం వస్తుంది. మనం నిస్సహాయులం కామని శక్తులన్నిటికీ మనమే నిధి అని. జీవితానికి మనమే మూలాధారమని, మనం దుర్బలులమనే భావాన్ని సమాజం సృష్టించింది అని గ్రహించాలి. అదృష్టం అనేది దానికి అది పుట్టుకొనిరాదు దాన్ని మన జీవితంలో ప్రయత్నపూర్వకంగా ఉండవలసి ఉంది. గత జన్మలో చేసిన కర్మ సంబంధిత పాపం. ఈ జన్మలో ముగించుకోవటం మంచిది. అసహనాలాను, అసూయతలను, ద్వేషాలను సంతోషంగా ప్రశాంతంగా అనుభవించాలి. ఏమాత్రం నిరశించకూడదు. నిరసిస్తే మరోసారి కర్మలను సృష్టించుకొంటాము. దుఃఖపడతాము ఉన్నది చాలు దుఃఖాలను శాపంగా భావించక దాన్ని శాంతంగా ఏ నిరసనా లేకుండా ఏ తిరుగుబాటు లేకుండా అనుభవించితే శాంతి స్థితిని పొందుతాము. అంతేగాని నా జన్మ అంతా దుర్భరంగా గడిచిపోయింది. విధి అనే రాక్షసి అతిక్రూరంగా బలితీసుకొంది అనుకొంటే ఒడ్డుకు రాలేము. జీవితంలో కష్టసుఖాలు ఏమీ నిలబడవన్న స్ఫూర్తి మనలో ఉంటే దైన్యం దయనీయస్థితిలో కొట్టుకుపోతుంది.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్ధవరం